

Nr 884

Av fru Svensson m. fl., i anledning av Kungl. Maj:t proposition nr 70, med förslag till lag om bidragsförskott, m. m.

Med anledning av innehållet i propositionen nr 70 vill vi anföra följande.

I propositionen föreslås ändring av 20 kap. 11 § föräldrabalken med det innehållet, att om underhållsbidrag icke fastställts eller bestämts till lägre belopp än det högsta belopp som må utgå i bidragsförskott enligt lagen om bidragsförskott, äger ock barnavårdsnämnd som utgiver bidragsförskott till barnet föra talan rörande sådant bidrag. Barnavårdsnämnd kan icke erhålla förmånen av fri rättegång, och det förutsättes även i lagen om fri rättegång att barnet i allmänhet ej skall erhålla biträde enligt § 5 lagen om fri rättegång. Det har uppenbarligen förutsatts, att barnavårdsmännen skulle biträda i rättegången. Denna ordning har under årens lopp visat sig vara behäftad med betydande olägenheter beroende på att barnavårdsmännen haft svårigheter att hävda sig i de förekommande rättegångarna. Dessa olägenheter accentueras nu ytterligare, då barnavårdsmännen nu inte endast har att se till att underhållsbidragen utdöms utan även att dessa höjs i proportion till fädernas stigande inkomster. För närvarande arbetar 1962 års utredning om rättegångshjälp med ny lagstiftning om fri rättegång och därmed sammanhängande frågor. Av direktiven för utredningen framgår ej om någon förändring av den nu gällande principen om barnavårdsmännens rätt att erhålla biträde är avsedd.

Det framstår dock som angeläget, att de medel som stat och kommun lagt ut för de bidragsskyldiga drives in på ett så effektivt sätt som möjligt.

Det är heller icke önskvärt att föräldraansvaret alltför mycket uttunnas utan att ett klart samband finnes kvar mellan de sociala förmåner som utges och den enskildes förpliktelser på detta område.

På grund av det ovan anförda hemställas,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t begära att 1962 års utredning om rättegångshjälp måtte erhålla sådana tilläggsdirektiv att den av oss väckta frågan blir föremål för behandling inom utredningen.

Stockholm den 10 april 1964

Rosa Svensson

Bo Martinsson

Lena Renström-Engenäs

Annie Jäderberg

Elvira Holmberg

Etty Eriksson